контекст. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2023. № 1. С. 3–8

5. Харчук О., Пахота Н. Виклики та перспективи розвитку креативних і культурних індустрій України в умовах війни. *Актуальні питання гуманітарних наук.* 2025. Вип. 88. Т. 2. URL: https://aphn-journal.in.ua/archive/88_2025/part_2/50.pdf.

СИНЕРГІЯ ТЕАТРАЛЬНОГО ТА ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У СИСТЕМІ КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ ТА СУЧАСНИХ СЦЕНІЧНИХ ПРАКТИКАХ

Степаненко М.С., аспірант
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: креативні індустрії, театральне мистецтво, хореографічне мистецтво, сценічні практики, культурний туризм, перформативність, пластична драматургія, міждисциплінарність, сценічна комунікація, художня взаємодія.

Сучасний етап розвитку культури характеризується активізацією інтеграційних процесів між різними видами мистецтва, що зумовлює формування нових моделей художнього мислення та трансформацію традиційних сценічних форм [1]. У контексті розвитку креативних індустрій ці процеси набувають особливого значення, оскільки мистецтво стає не лише сферою творчості, а й важливим ресурсом економічного розвитку.

Театральне та хореографічне мистецтво є одними з найбільш взаємопов’язаних сфер, оскільки обидва базуються на тілесній природі вираження та безпосередній взаємодії з глядачем [2]. У сучасних умовах їх взаємодія виходить за межі традиційного сценічного простору та активно інтегрується у сферу креативних індустрій, зокрема у фестивальний рух, культурні події та туристичні практики.

Переосмислення ролі хореографії у театрі пов’язане зі зміною художніх пріоритетів. Якщо раніше танець виконував допоміжну функцію, то сьогодні він виступає як самостійний засіб вираження [2]. Рух дозволяє передавати складні емоційні стани та смисли, що робить його універсальним інструментом сценічної комунікації.

Особливого значення набуває поняття «пластична драматургія», яке передбачає побудову сценічної дії через рух, ритм і просторову композицію [3]. Такий підхід формує нову сценічну мову, де актор і танцівник працюють у єдиному художньому полі.

Взаємодія театру і хореографії яскраво проявляється у фізичному театрі, де тіло виконавця стає основним носієм змісту, а рух — головним засобом вираження [2]. Це розширює професійні можливості митця та

відповідає сучасним тенденціям розвитку креативних індустрій.

Синтетичний характер сучасної сцени зумовлює зміну режисерського мислення. Режисер працює з комплексом елементів — рухом, світлом, музикою, простором [4]. Це сприяє формуванню нових форм сценічного мистецтва та розвитку міждисциплінарних колаборацій.

Важливим напрямом є інтеграція сценічного мистецтва у сферу туризму. Театральні фестивалі, перформанси та хореографічні події стають частиною туристичних маршрутів і культурних програм, формуючи імідж міст і регіонів [1].

Імпровізаційні практики також відіграють важливу роль у сучасному мистецтві, створюючи ефект живої взаємодії між виконавцями та глядачами [3]. Це підвищує рівень емоційного залучення аудиторії.

Тілесність виступає ключовою категорією сучасного сценічного мистецтва. Через рух відбувається передача культурного досвіду та осмислення соціальних процесів [6].

Таким чином, синергія театрального та хореографічного мистецтва є важливим чинником розвитку креативних індустрій. Вона сприяє створенню інноваційних культурних продуктів, які інтегруються у сферу туризму та гостинності, забезпечуючи їх подальший розвиток.

Список використаних джерел

1. Важинський С. Формування іміджу сучасного українського театру у XXI столітті. 2024.
2. Musavi F. A Comparative Study of Contemporary Dance and Physical Theatre. 2024.
3. Тіщенко О. Перформанс у хореографії. 2024.
4. Качуринець С. Колаборації у сценічних постановках. 2024.
5. Касьянова О. Танцювальні сцени в опері. 2023.
6. Бойко О. Український танець у сучасній Україні. 2025.

УДК 316.722

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ АФРОАМЕРИКАНСЬКИХ ТА ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКИХ КУЛЬТУР В США

Фарбак Д.С., здобувач вищої освіти